

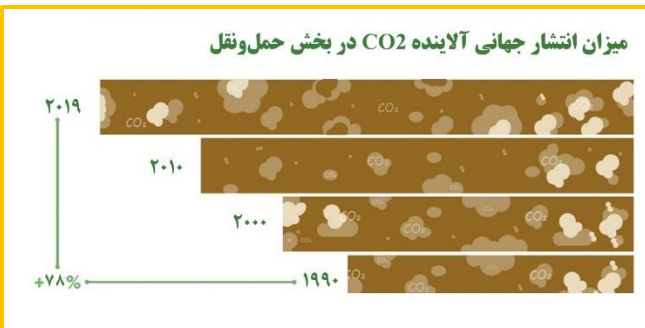

اولویت‌دهی به تردد هر چه سریعتر خودروها دیگر در برنامه‌ریزی شهری جایی ندارد و در عوض آرام‌سازی و کاهش اولویت‌دهی به تردد خودروها و به جای آن افزایش عرض پیاده‌روها، ایجاد فضای سبز، ایجاد مسیرهای ویژه دوچرخه و حمل‌ونقل عمومی و زیباسازی معابر شهری با هدف انسان‌محوری در دستور کار است. "مهدی حسن‌زاده، مدیرعامل مهندسی مشاور رهیافت"

• شیوه‌های حمل‌ونقلی و میزان انتشار آلاینده

۲۷ درصد از میزان آلاینده کربن منتشرشده در جهان توسط بخش حمل‌ونقل تولید می‌شود. این آمار همواره در حال رشد است. بخش حمل‌ونقل علاوه بر انتشار مستقیم آلاینده، در بخش استخراج و پالایش سوخت، ساخت وسایل نقلیه، توسعه پروژه‌های زیرساخت و ... بطور غیرمستقیم نیز در انتشار آلاینده سهیم است.

همانگونه که در نمودار زیر ارائه شده است، پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری شیوه‌های حمل‌ونقلی با تاثیر اندک در میزان انتشار کربن می‌باشند. به همین جهت این دو روش جابه‌جایی می‌توانند راه‌حل موثری برای کاهش چشمگیر انتشار کربن و سایر آلاینده‌ها در سفرهای کوتاه، به‌ویژه در مقایسه با سفرهای خودرویی باشند.

استفاده از ظرفیت دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی در انجام سفرهای شهری

پیش‌بینی می‌شود تعداد سفرهای شهری بین سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۵۰ بیش از دو برابر گردد و شهرها نقش مهمی را در ارائه شیوه‌های مناسب حمل‌ونقلی به شهروندان جهت انجام سفرها و در نتیجه کاهش میزان انتشار آلاینده ایفا خواهند نمود. در حال حاضر تنها یک‌سوم از سفرهای درون‌شهری در دنیا، بوسیله پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری صورت می‌پذیرد و بیشتر سفرها با وسایل نقلیه موتوری انجام می‌شوند. این در حالی است که ۶۰ درصد از سفرهای درون‌شهری شهری کمتر از ۵ کیلومتر و ۲۵ درصد نیز کمتر از ۱ کیلومتر هستند. لذا پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری این پتانسیل را دارند که سهم بالایی از تقاضای جابه‌جایی فعلی و آینده را برآورده کنند. ترویج بیشتر پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری از انتشار گاز CO2 جلوگیری کرده و این اقدام می‌تواند تاثیر بسزایی در میزان کاهش تلفات ناشی از این آلاینده داشته باشد..

منابع:

Path partnership for active travel and health. Make way for walking and cycling / PATHFORWALKINGCYCLING.COM

ارتقاء سهم پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری از سفرهای شهری^۱

• پیاده‌روی، دوچرخه‌سواری و سلامتی!
حمل‌ونقل یک سیستم پیچیده است که پیوسته با سایر بخش‌های جامعه در تعامل است. استفاده از شیوه‌های مختلف حمل‌ونقلی می‌تواند ارتباط مستقیمی با مسائل زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی داشته باشد. اگر برنامه‌ریزی موثری برای شهرهای خودرومحور در نظر گرفته شود، پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری می‌تواند جایگزین‌های مناسبی برای تردد شهری باشند. پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری گزینه‌های حرکتی هستند که برای همه اقشار جامعه بدون در نظر گرفتن سن، توانایی‌های فیزیکی، شرایط اقتصادی و ... در دسترس هستند. در حدود ۲۸ درصد از جمعیت بزرگسال جهان (حدود ۱,۴ میلیارد نفر) از نظر بدنی به اندازه کافی تحرک ندارند. بی‌تحرکی، سالانه حدود ۶ میلیون نفر را عمدتاً به دلیل افزایش بیماری‌های عروقی، سکتة مغزی، دیابت، سرطان، فشارخون بالا و سایر بیماری‌های غیرواگیر (NCDs) به کام مرگ زودرس می‌کشاند. این بحران در بین کودکان و نوجوانان بسیار حاد است. بر اساس آمار ارائه شده، بیش از ۸۰ درصد از دختران و پسران ۱۱ تا ۱۷ ساله در جهان به اندازه کافی تحرک ندارند.

یکی از دلایل اصلی بروز این شرایط بحرانی، استفاده از وسایل حمل‌ونقل موتوری می‌باشد. پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری می‌تواند علاوه بر حفظ سلامت جسمانی، به پیشگیری از مشکلاتی نظیر افسردگی و زوال عقل نیز کمک کنند. فعالیت بدنی گسترده می‌تواند به طور مستقیم باعث صرفه‌جویی حدوداً ۳۰۰ میلیارد یورویی در هزینه‌های درمان تا سال ۲۰۳۰ گردد.